

Till jordbruksutskottet

Jordbruksutskottet har den 9 oktober 1997 beslutat att bereda lagutskottet tillfälle att avge yttrande öder proposition 1996/97:167 Miljööredovisning och miljööinformation i näringslivet jämte följdmotioner.

I propositionen lämnas förslag om att sådana företag som omfattas av 1995 års årsredovisningslag och de särskilda årsredovisningslagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive för försäkringsföretag skall lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljöö under förutsättning att företagen – eller i koncernen ingående företag – bedriver tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt miljöskyddslagen. Syftet är att årsredovisningens förvaltningsberättelse i större utsträckning än i dag skall innehålla miljöörelaterad information. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1999 och tillämpas första gången i fråga om det räkningsår som inleds närmast efter den 31 december 1998.

Propositionen har föranlett tre motioner.

Lagutskottet, som beslutat avge yttrande i ärendet, får anföra följande.

Lagstiftningen på redovisningsområdet är för närvarande splittrad. Den 1 januari 1996 trädde tre nya årsredovisningslagar i kraft, nämligen årsredovisningslagen (1995:1554), som gäller för aktiebolag och vissa handelsbolag, samt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (prop. 1995/96:10, bet. LU4, rskr. 91). Den nya lagstiftningen – som i huvudsak baserar sig på EG:s fjärde och sjunde bolagsdirektiv samt två redovisningsdirektiv på området för finansiella tjänster – skall tillämpas fullt ut fr.o.m. den 1 januari 1997.

Vad gäller företag i allmänhet innebär tillkomsten av 1995 års årsredovisningslag att det för närvarande råder två parallella system såvitt gäller reglerna om årsbokslut och årsredovisning. Det ena systemet omfattar bokföringslagen (1976:125) samt – i vissa fall – kompletterande regler om bl.a. årsredovisning och koncernredovisning i lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag, 9 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar samt 3 kap. stiftelselagen (1994:1220). Detta regelsystem tillämpas av bl.a. enskilda näringsidkare, flertalet handelsbolag, ekonomiska och ideella föreningar samt stiftelser. Det andra systemet omfattar 1995 års redovisningslagstiftning som, såvitt gäller de bolag som omfattas av lagstiftningen, ersät-

ter dels bokföringslagens regler om årsbokslut, dels 11 kap. aktiebolagslagen (1975:1385) och bestämmelserna i 1980 års årsredovisningslag. Ekonomiska föreningar och handelsbolag har möjlighet att välja vilket regelsystem de skall tillämpa (prop. 1996/97:32, bet. LU3).

I 1995 års årsredovisningslagar föreskrivs att årsredovisningen skall bestå av balansräkning, resultaträkning, noter och förvaltningsberättelse. Samtliga företag som omfattas av lagen – aktiebolag, vissa handelsbolag, kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag – är således skyldiga att upprätta en förvaltningsberättelse. Berättelsen skall innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av bolagets verksamhet, ställning och resultat. Förvaltningsberättelsen skall även innehålla upplysningar om vissa viktigare förhållanden, bl.a. förhållanden som är viktiga för bedömningen av bolagets ställning och resultat, händelser som är av väsentlig betydelse för bolaget samt upplysningar om bolagets förväntade framtida utveckling. Mindre bolag, dvs. bolag med högst tio anställda och en balansomslutning om högst 24 miljoner kronor, är dock inte skyldiga att lämna uppgifter om förväntad utveckling. I förvaltningsberättelsen för försäkringsföretag skall vidare lämnas upplysningar om skade- respektive livförsäkringsrörelsens tekniska resultat för vart och ett av de senaste fem räkenskapsåren samt företagets konsolidering vid utgången av vart och ett av dessa räkenskapsår.

En årsredovisning enligt 1980 års årsredovisningslag och lagen om ekonomiska föreningar skall bestå av balansräkning och resultaträkning. Samtliga ekonomiska föreningar samt större företag som omfattas av 1980 års årsredovisningslag skall dessutom till årsredovisningen foga en förvaltningsberättelse. I en sådan förvaltningsberättelse skall lämnas upplysningar dels om sådana för bedömningen av företagets verksamhetsresultat och ställning viktiga förhållanden, för vilka redovisning inte skall lämnas i resultaträkningen eller balansräkningen, dels om sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret eller efter dettas slut. Vidare skall för vissa företag lämnas uppgifter om antalet anställda och om löner m.m.

Den nu redovisade lagstiftningen utgör en ramlagstiftning som kompletteras av annan normbildning. Detta kommer till uttryck genom hänvisningar till god redovisningssed (2 kap. 2 § 1995 års årsredovisningslag och 2 kap. 8 § 1980 års redovisningslag). Uttalanden från normgivande organ på redovisningsområdet såsom Bokföringsnämnden och Redovisningsrådet är i praktiken bestämmande för vad som är att anse som god redovisningssed.

I den nuvarande lagstiftningen på redovisningsområdet finns inte något uttryckligt krav på att miljörelaterad information skall särredovisas i årsredovisningen. Frågan om en verksamhets miljömässiga effekter på omvärlden är av sådan karaktär att de bör rapporteras i den externa redovisningen – i resultat- och balansräkningarna eller i förvaltningsberättelsen – avgörs enligt de bedömningsgrunder som gäller för företagets affärsverksamhet i övrigt, t.ex. förpliktelser som följer av olika slags avtal som företaget träffar, i verksamheten uppkommande garanti- och skadeståndsanspråk osv. Detta innebär att sedvanliga regler för intäkts- och kostnadsrapportering, såsom de grundläggande försiktighets- och realisationsprinciperna, är tillämpliga även på miljöanknutna händelser.

Miljörelaterad information eller miljöredovisningar kan emellertid betraktas ur ett vidare perspektiv varvid framkommer andra syften med informationsgivningen än att på ett rättvisande sätt bedöma en verksamhets ställning och resultat. Informationen kan i sådant fall ha för avsikt att upplysa allmänheten om företagets miljöarbete i stort – oavsett om detta arbete på balansdagen har någon mätbar effekt på företagets ställning och resultat – och om de miljöskyddsåtgärder som företaget vidtagit för att begränsa verksamhetens miljöpåverkan. Miljöredovisningen kan även innehålla information om vilken miljömässig effekt företagens produkter har. En miljöredovisning av sådant slag kan – förutom att utgöra en upplysningskälla för utomstående intressenter – vara ett värdefullt hjälpmedel för företagsledningen i det interna arbetet eftersom dokumentationen i fråga kan bidra till att fästa ledningens uppmärksamhet på miljöfarliga, och därmed i längden kostnadskrävande och ineffektiva, produkter och produktionsprocesser.

Utanför redovisningslagstiftningens område finns uttryckliga bestämmelser om miljörapportering. Enligt 38 b § miljöskyddslagen (1969:387) är de företag som utövar tillståndspliktig miljöfarlig verksamhet skyldiga att varje år avge en rapport till länsstyrelsen eller den eller de kommunala nämnder som utövar tillsyn över miljöfarlig verksamhet. I miljörapporten skall de åtgärder redovisas som har vidtagits för att uppfylla villkoren i ett tillståndsbeslut och resultatet av dessa åtgärder. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva att en miljörapport skall innehålla en redovisning av anläggningens miljöpåverkan även i annat avseende än vad som omfattas av villkoren i ett tillståndsbeslut.

Regeringens nu framlagda förslag innebär att förvaltningsberättelsen – liksom hittills – skall innehålla miljöanknuten information i den mån informationen är av betydelse för bedömningen av ett bolags verksamhet, ställning och resultat och dess utvecklingsmöjligheter och framtidsutsikter. Därutöver införs ett särskilt upplysningskrav för sådana bolag som är tillstånds- eller anmälningspliktiga enligt miljöskyddslagen och som omfattas av 1995 års årsredovisningslag och de särskilda årsredovisningslagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive för försäkringsföretag. Upplysningskravet skall omfatta verksamhetens påverkan på den yttre miljön. Den närmare innebörden av upplysningskravet överlämnas till normgivande organ att fastställa inom ramen för vad som är god redovisningssed.

Lagförslaget, som bygger på ett delförslag i Redovisningskommitténs betänkande (SOU 1996:157) Översyn av redovisningslagstiftningen, innebär ändringar i 6 kap. 1 § årsredovisningslagen (1995:1554), 6 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt i 6 kap. 1 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

I propositionen framhålls att upplysningskravet skall ta sin utgångspunkt i miljöskyddslagstiftningens regler om miljöfarlig verksamhet och att de lämnade upplysningarna skall förmedla en bild av den miljöfarliga verksamhet som bolaget bedriver och de effekter som den får på omgivningen. Det kan alltså, enligt regeringens mening, finnas anledning att lämna upplysningar om förekommande utsläpp och avfall av olika slag. Det synes också naturligt, framhålls det i propositionen, att informationen framför allt inriktas på sådant som direkt eller indirekt kan ha betydelse för en bedömning av företa-

gets finansiella utveckling. Att upplysningskravet avser verksamhetens påverkan på den yttre miljön innebär att bolag som bedriver tillverkning av varor skall lämna upplysningar om sådan påverkan som uppkommer i produktionsprocessen. Även sådan påverkan som uppkommer vid utförande av tjänster kan komma att omfattas av upplysningskravet, t.ex. sådan påverkan som är en följd av avfallshantering eller vissa slag av reparations- och serviceverksamhet. I propositionen nämns som exempel att den som bedriver flygplatsverksamhet bör redovisa miljöeffekterna av flygtrafiken oavsett om det är andra företag som sköter flygningarna. Sådan miljöpåverkan som följer av användning av produkter omfattas däremot inte av upplysningskravet.

I motion 1997/98:Jo1 av Göte Jonsson m.fl. (m) yrkas att riksdagen skall avslå regeringens förslag. Motionärerna anser att den föreslagna regleringen inte kommer att få någon avgörande betydelse för upprättandet av miljöinformation i näringslivet. I värsta fall kan, menar motionärerna, en reglering dämpa utvecklingen på området genom att lagens krav uppfattas som norm för de redovisningspliktiga företagen. Vidare pekar motionärerna på att förslaget inte innebär någon fullständig reglering som garanterar redovisning från alla börsbolag och andra större företag. Enligt motionärernas mening är en fortsatt utveckling av företagens miljöinformation inom ramen för frivillighet och med hänsyn till krav från kunder, finansiärer och den egna affärsverksamheten att föredra. Förslagets enda inverkan på företagen är att det ökar den redan tunga bördan av formella regleringar.

Marianne Samuelsson m.fl. (mp) yrkar i motion 1997/98:Jo2 att det framlagda lagförslaget skall ändras så att även sådan miljöpåverkan som följer med användningen av produkter som har tillverkats i verksamheten omfattas av upplysningskravet (yrkande 1). Motionärerna menar att frågan hur ett företag förhållit sig till producentansvaret också hör till sådana omständigheter som bör tas in i miljöredovisningen bl.a. med hänsyn till att eventuella underlåtenheter i detta avseende kan komma att resultera i avsevärda ekonomiska krav. Motionärerna begär vidare att riksdagen hos regeringen skall begära en utredning om miljöredovisning (yrkande 2). Enligt motionärernas mening måste den totala begreppsförvirring som i dag råder vad gäller miljöredovisningar, miljörevision och miljörevisor klaras ut och åtgärder vidtas för att öka jämförbarheten i miljöredovisningarna. Motionärerna anser att dagens oklarheter missgynnar både seriösa miljörevisor, företag som söker hjälp med sin miljöredovisning och allmänheten som söker information om företagets beteende.

Också i motion 1997/98:Jo3 av Maggi Mikaelsson m.fl. (v) föreslås ändringar i det framlagda lagförslaget. I motionen yrkas att riksdagen beslutar att det särskilda upplysningskravet i förvaltningsberättelsen skall gälla alla företag (yrkande 1), att kravet på information skall omfatta allt som rör företagets miljöpåverkan (yrkande 2) och att miljöredovisningen skall omfatta även den inre miljön (yrkande 3). Motionärerna framhåller bl.a. att det är viktigt att alla företag reflekterar över och försöker beskriva företagets miljöpåverkan. Enligt motionärernas mening bör varuproducerande företag informera om varifrån råvarorna kommer, hur de transporteras och hur de uttjänade produkterna tas till vara. Informationen om den inre miljön bör inne-

hålla upplysningar om vilka åtgärder som vidtagits för att minimera negativ miljöpåverkan på arbetsplatsen och för de anställda. I motionen yrkas vidare tillkännagivande om satsningar på miljöutbildning för de ekonomiska revisorerna (yrkande 4). Enligt motionärernas mening är det en förutsättning för att en miljöredovisning skall få genomslag att det finns en tillräcklig kompetens bland revisorerna. För att möjliggöra en bra miljörevision är det viktigt att de ekonomiska revisorernas kompetens utvecklas.

Enligt lagutskottets mening kan skäl anföras både för och emot den föreslagna lagstiftningen. Framför allt kan det ifrågasättas om ett tillägg till förvaltningsberättelsens innehåll i realiteten tillför lagstiftningen något väsentligt nytt vad gäller företagens upplysningsskyldighet. Av 6 kap. 1 § 1995 års årsredovisningslag följer redan nu att företag skall upplysa om väsentliga händelser och viktiga förhållanden. Vidare skall upplysningar lämnas om företagets förväntade framtida utveckling och dess verksamhet inom forskning och utveckling. Sammantaget torde dessa krav täcka sådan miljöanknuten information som det kan finnas anledning för företagen att rapportera i den externa redovisningen.

Den föreslagna kompletteringen med ett särskilt krav på miljöanknuten information måste emellertid ses som en tydlig markering av den vikt som enligt utskottet bör fästas vid miljöfrågor och intresset av att dessa lyfts fram i årsredovisningarna. Lagutskottet delar inte den uppfattning som förts fram i motion 1997/98:Jo1 om de negativa konsekvenserna av den föreslagna lagstiftningen. Den omständigheten att endast vissa företag kommer att omfattas av den utvidgade redovisningsskyldigheten utgör inte tillräckliga skäl att förslaget inte skall genomföras. Ett lagstadgat upplysningskrav kan, tvärt emot vad motionärerna synes mena, uppmuntra den pågående utvecklingen på miljöredovisningsområdet och dessutom fungera som ett avstamp för den fortsatta utvecklingen på detta område. Eftersom upplysningskravet föreslås begränsat till den miljöpåverkan som uppstår i verksamheten kan en stor del av de berörda företagen fullgöra upplysningsskyldigheten på ett relativt enkelt och billigt sätt genom att utnyttja inom företaget redan samlad information om exempelvis utsläpp eller avfall. Det kan därför knappast vara förenat med något större merarbete för de berörda företagen att ta fram den redovisning som lagförslaget medför. De framlagda förslagen till ändringar i årsredovisningslagstiftningen får, enligt utskottets mening, ses som ett bra komplement till miljöskyddslagens regler om miljörapportering.

Det anförda innebär att lagutskottet förordar att lagstiftning kommer till stånd och att motion 1997/98:Jo1 avstyrks.

När det sedan gäller motionerna 1997/98:Jo2 yrkande 1 och 1997/98:Jo3 yrkandena 1–3 konstaterar utskottet att motionsönskemålen innefattar krav på mycket långtgående upplysningar i förvaltningsberättelserna och en i förhållande till regeringens förslag väsentlig utvidgning vad gäller de företag som skall omfattas av informationsskyldigheten. Vid ett ställningstagande till motionsyrkandena måste, enligt lagutskottets bedömning, beaktas att redovisningslagstiftningen primärt har helt andra syften än att värna miljön, och fråga uppkommer om det över huvud taget är möjligt att inom årsredovisningslagstiftningens nuvarande ramar införa sådana regler som motionärerna vill ha till stånd. Vidare föreligger betydande svårigheter att utan närmare

underlag överblicka alla de konsekvenser ett så omfattande informationskrav som föreslås i motionerna skulle medföra, inte minst för små företag och enskilda näringsidkare. Därtill kommer att det inte går att bortse från att förvaltningsberättelser är föremål för revision och att särskild försiktighet bör iaktas när det gäller att införa krav på upplysningar avseende ämnesområden som kan sägas ligga utanför eller i vart fall i utkanten av revisorernas normala kompetensområde. Enligt utskottets mening bör en utökad informationsplikt avseende miljömässiga aspekter för närvarande inskränkas till sådana företag som bedriver miljöfarlig verksamhet i miljöskyddslagens mening och upplysningskravet begränsas till sådan miljöpåverkan som är en direkt och naturlig följd av företagets verksamhet.

Med det anförda förordar lagutskottet att propositionen tillstyrks samt att motionerna 1997/98:Jo2 yrkande 1 och 1997/98:Jo3 yrkandena 1–3 avstyrks.

Beträffande det spörsmål som tas upp i motion 1997/98:Jo3 yrkande 4 vill utskottet peka på att remissvaren från revisorsorganisationerna över Redovisningskommitténs betänkande inte gett uttryck för några farhågor beträffande revisorernas möjligheter att anpassa revisionsinsatsen till en miljörelaterad information i enlighet med regeringens förslag. Lagutskottet förutsätter att revisorerna när de ställs inför granskningar av miljöredovisningar kompletterar sin kompetens i den omfattning som deras uppdrag kräver.

Lagutskottet förordar att motion 1997/98:Jo3 yrkande 4 avstyrks.

Vad sedan gäller yrkande 2 i motion 1997/98:Jo2 har lagutskottet ingen annan uppfattning än motionärerna om att det i dag råder en viss förvirring om innebörden av ord såsom miljöredovisning, miljörevision och miljörevisorer. Utskottet noterar att regeringen i förevarande proposition uttalat sin avsikt att vid en senare tidpunkt återkomma med förslag till åtgärder med syfte att stödja en öppen, lättillgänglig och kvalitetsgaranterad miljöinformation och ser mot den bakgrunden inte skäl att förorda bifall till motionsyrkandet.

Stockholm den 21 oktober 1997

På lagutskottets vägnar

Agne Hansson

I beslutet har deltagit: Agne Hansson (c), Anita Persson (s), Bengt Kronblad (s), Rolf Dahlberg (m), Carin Lundberg (s), Rune Berglund (s), Stig Rindborg (m), Karin Olsson (s), Eva Arvidsson (s), Henrik S Järrel (m), Bengt Harding Olson (fp), Inger Segelström (s), Tanja Linderborg (v), Anders Ygeman (s), Tomas Högström (m), Yvonne Ruwaida (mp) och Birgitta Carlsson (c).

1. Rolf Dahlberg, Stig Rindborg, Henrik S Järrel och Tomas Högström (alla m) anser att den del av utskottets yttrande som börjar med ”Enligt lagutskottets” och slutar med ”till motionsyrkandet” bort ha följande lydelse:

Lagutskottet har självfallet ingen erinran mot att miljöredovisning och miljöinformation i näringslivet kommer stå i ökad utsträckning. Vid ett ställningstagande till det nu aktuella lagförslaget måste emellertid beaktas att redovisningslagstiftningen har helt andra syften än att värna miljön och att nuvarande regler i huvudsak tillgodoser rimliga krav på informationslämnande från de mest miljöpåverkande företagen vars finansiella risker kan anses ligga i verksamhetens miljöpåverkan. Utskottet anser därför att ytterligare lagregler, som tvingar företag att lämna miljörelaterad information som en del av den finansiella redovisningen, närmast är av symbolkaraktär.

Därtill kommer att det inte går att bortse från att de föreslagna reglerna kan få negativa effekter genom att de dämpar den pågående utvecklingen när det gäller de frivilliga miljöredovisningarna. Allt fler företag ger numera varje år ut särskilda miljöredovisningar där företagens miljöprogram och miljöpåverkan presenteras i en långt vidare omfattning än vad det nu föreliggande lagförslaget kräver. Om riksdagen nu lagstiftar kan denna positiva utveckling dämpas genom att lagens krav kommer att uppfattas som norm inte bara för de redovisningspliktiga företagen utan även för andra.

Den föreslagna regleringen kan inte heller undanröja de brister som i dag finns när det gäller möjligheten att jämföra olika företags miljöredovisningar. Vidare bör noteras att det framlagda lagförslaget är ofullkomligt genom att det endast avser företag som bedriver tillstånds- eller anmälningsskyddad verksamhet enligt miljöskyddslagen. Några garantier för att miljöredovisningar kommer till stånd i samtliga fall där sådana redovisningar kan vara motiverade skapas således inte. Däremot skulle kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag, där det praktiska behovet av miljöredovisningar måste vara ytterst begränsat, komma att omfattas av upplysningskravet. Bristerna i förevarande lagförslag illustreras omedvetet väl i motionerna 1997/98:Jo2 och 1997/98:Jo3.

Enligt utskottets mening kan slutligen ifrågasättas om det är lämpligt att vidta lagstiftningsåtgärder enligt det nu föreliggande förslaget med utgångspunkt i en miljöskyddsreglering som kan komma att upphävas inom kort. Regeringen har nämligen i den till Lagrådet i våras överlämnade remissen med förslag till miljöbalk föreslagit att bestämmelserna i den nuvarande miljöskyddslagen, inklusive de som bestämmer begreppet miljöfarlig verksamhet, skall överflyttas till den nya balken. Utskottet anser det mer naturligt att avvakta den vidare behandlingen av miljöbalksförslaget och i anslutning därtill göra förnyade överväganden i miljöredovisningsfrågan.

Sammantaget anser utskottet att det föreliggande lagförslaget inte bör genomföras. Ställningstagandet innebär att utskottet förordar bifall till motion 1997/98:Jo1 och avslag på motionerna 1997/98:Jo2 och 1997/98:Jo3.

2. Tanja Linderborg (v) och Yvonne Ruwaida (mp) anser att den del av utskottets yttrande som börjar med "När det" och slutar med "till motionsyrkandet" bort ha följande lydelse:

Lagutskottet anser dock att det framlagda lagförslaget är alltför snävt både vad gäller de upplysningar som skall lämnas och de företag som skall omfattas av upplysningskravet. För det första måste upplysningsskyldigheten, för att den skall bli meningsfull, utvidgas väsentligt. För det andra bör kretsen av de företag som skall omfattas av upplysningsskyldigheten utvidgas.

Som anförts i motion 1997/98:Jo2 måste frågan om hur ett företag förhållit sig till det sedan flera år gällande producentansvaret ovillkorligen höra till sådana upplysningar som bör tas upp i en miljöredovisning, särskilt med hänsyn till att eventuella underlåtenheter i detta avseende kan medföra avsevärda ekonomiska krav på företaget. Också ur ett kretsloppsperspektiv är det viktigt att exempelvis företagets kunder får information om miljöpåverkan i hela verksamhetsprocessen. Den föreslagna bestämmelsen bör därför ges en sådan utformning att även sådan miljöpåverkan som följer av användningen av produkter som har tillverkats i verksamheten omfattas av upplysningskravet. Vidare bör, såsom föreslås i motion 1997/98:Jo3, den föreslagna informationsplikten utvidgas till att omfatta den inre miljön, dvs. vilka åtgärder som vidtagits för att minimera negativ miljöpåverkan på arbetsplatsen. Därmed kommer informationskravet att omfatta i princip allt som rör företagets miljöpåverkan.

Vidare anser utskottet att informationsplikten bör utsträckas till att omfatta i princip alla företag. Enligt utskottets mening är det viktigt att alla näringsidkare oberoende av företagets storlek och verksamhet reflekterar och i årsredovisningshandlingarna beskriver företagets miljöpåverkan. För företag med en verksamhet som inte kan anses vara miljöbelastande torde en sådan skyldighet inte medföra något mer omfattande merarbete.

Lagutskottet förordar i första hand att ändringar i regeringens lagförslag kommer till stånd i enlighet med vad som yrkas i motionerna 1997/98:Jo2 yrkande 1 och 1997/98:Jo3 yrkandena 1–3. Om jordbruksutskottet skulle finna att det inte är möjligt att inom ramen för förevarande ärende framlägga ett sådant utvidgat lagförslag föreslår lagutskottet att propositionen tillstyrks med ett tillkännagivande – med anledning av de aktuella motionsyrkandena – av innebörd att regeringen snarast skall bereda frågorna ytterligare och därefter senast i samband med förslaget till miljöbalk återkomma med förslag till en utvidgad miljöredovisning.

Därutöver förordar lagutskottet ett tillkännagivande om att regeringen i samband med förslaget till miljöbalk bör framlägga förslag till åtgärder som går ut på att få till stånd dels en lämplig ordning för miljörevision och utbildning av miljörevisor, dels en ändamålsenlig och enhetlig terminologi på ifrågavarande område i enlighet med vad som föreslås i motionerna 1997/98:Jo2 yrkande 2 respektive 1997/98:Jo3 yrkande 4.